

Meriretki Bengtskäriin 31.5.2011

Meitä Kettuja oli taas täysi bussilastillinen kun tiistaiamuna 31. toukokuuta lähdimme ajamaan kohti Hiittisten saaristoa. Aurinko paistoi ja matka sujui joutuisasti. Katseltavaa riitti reitin varrella yllin kyllin ja mitä lähemmäksi merta tulimme, sen upeammiksi kävivät maisemat. Lossin kannella tunsimme jo suolaisen tuulen ja haistoimme meren tuoksun.

Ensiksi saavuimme Rosalan viikinkikeskukseen. Rekonstruoitujen Rauta-ajan rakennusten ympäröimällä pihalla opas esitteli meille kylän toimintaa. Lyhyen esittelyn jälkeen siirryimme viikinkipäällikön halliin Rodeborgiin lounaalle. Tilavan hallin molemmilla sivuilla oli puisten pöytien rivi. Istuimme lampaantaljojen peittämille penkeille ja hetken päästä edessämme höyräsi herkullinen kalakeitto.

Lounaan jälkeen näimme videoesityksen, joka perehdytti meidät syvällisemmin viikinkien elämään ja kylän historiaan.

Rosalassa nousimme veneisiin ja lähdimme kohti Bengtskärin majakkasaarta. Tuuli nostatti aaltoja sen verran, että saimme aavistuksen siitä, millaista näillä karikkoisilla vesillä on kun meri myrskyää.

Tottunut kipparimme ohjasi veneen pehmeästi saaren laituriin ja nousimme maihin. Emme päässeet heti sisälle majakkaan, vaan reipas oppaamme kokosi meidät ryhmäksi majakan seinustalle. Saimme kuulla myös saaren värikkästä historiasta. Dramaattisin hetki täällä koettiin jatkosodan alussa heinäkuussa 1941, kun venäläiset yrittivät vallata saaren. Majakan pohjakerroksessa on taistelusta kertova näyttely.

Bengtskärin majakka on rakennettu vuonna 1906. Se on Pohjoismaiden korkein majakka, jonka torni kohoaa 52 metriä merenpinnan yläpuolelle. Ne, jotka jaksoivat kiivetä 252 porrasta ylös torniin, saivat ihailta mahtavia maisemia. Sen jälkeen maistui jo kahvi ja pulla toisen kerroksen kahvilassa.

Luulen, että meille kaikille jäi kuitenkin päällimmäisenä muistona mieleen hautovat haahkat. Pesiä oli kaikkialla ja ne maastoutuivat täydellisesti ympäristöönsä. Saimme katsoa tosi tarkasti eteemme, jotta emme astuisi vahingossa hautovan linnun päälle. Majakan isäntä kertoi, että lintuja on vuosi vuodelta enemmän. Haahkat hyötyvät matkailusta, koska ihmiset läsnäolollaan karkottavat niiden luontaiset viholliset, lokit ja varikset.

Meillä oli upea retkipäivä. Aurinko jaksoi paistaa vielä täydeltä terältä, kun rantauduimme Kasnäsiin ja nousimme linja-autoon.

Reissun junaili Jarmo Ratinen.

Teksti: Annikki Kiehelä

Kuvat: Matti Ristimäki, Antero Takala ja Martti Turunen

Lisätietoa: <http://www.bengtskar.fi>